

Met een beetje hulp van vrienden

Als ik iets wil doen met iemand van mijn leeftijd heb ik hulp nodig. Toen ik nog klein was gingen we weleens naar de speeltuin en dan moest iemand mij helpen om te kunnen schommelen of iets anders. Ik kan dat niet zelf.

Liever bij de grote mensen

Op een verjaardag vond ik het meestal wel leuk als er andere kinderen waren, dan wilde ik soms wel meedoen met hun spelletjes, maar als ze te druk speelden, of te wild waren of veel herrie maakten vond ik het niet leuk, dan bleef ik liever bij de grote mensen of bij opa en oma.

Ik kan het nu zelf vertellen

Nu ik ouder ben kan ik met mijn spraakcomputer zeggen dat ik mee wil doen of vragen of iemand mij wil helpen. Iemand die net zo oud is als ik vindt dingen leuk die ik ook leuk vind, zoals Facebook of YouTube of TikTok filmpjes kijken en ik kan zelf vertellen dat ik dat wil doen. Soms maken we ook filmpjes en selfies.

Samen met mijn maatje

Wat ik nu ook heel tof vind is racen op de skatebaan. Dat ik in de rolstoel door iemand geduwd word en dan heel hard ga. Samen met mijn maatje doe ik veel dingen die ik leuk vind zoals brood of taart bakken, soms ook kletsen met mijn spraakcomputer, maar het is meer dat we dingen doen en ik kan zelf met de spraakcomputer zeggen dat ik iets wel of niet wil.

Maatje (leeftijdgenoot): *Met Yrsa doe ik vooral activiteiten zoals wandelen, bakken en soms kletsen we wat. Ik merk aan Yrsa vaak wel of ze iets wil of niet en nu kan ze met de spraakcomputer ook van alles aangeven. Ik heb het idee dat ze daar heel slim in is.*

Vroeger was het contact wel anders met Yrsa, ik kan me niet meer helemaal herinneren hoe dat was, maar ze had toen geen spraakcomputer en sinds ze die heeft ben ik haar beter gaan begrijpen en ben ik haar ook beter gaan leren kennen.

Het verschil in contact met Yrsa zit hem in het praten, wat ze niet kan zoals wij, maar ook het feit dat ze lichamelijk beperkt is en dus minder kan.

Als ik met haar appeltaart ga bakken dan moet ik meer helpen om ervoor te zorgen dat Yrsa mee kan doen. Ook heb ik attributen nodig om ervoor te zorgen dat Yrsa kan helpen, zoals een knop om apparaten te kunnen bedienen. Soms begrijp ik haar ook niet en dan moet ik extra vragen wat ze bedoelt.

Ik vind het leuk om haar te helpen en te zien dat ze dan toch iets zelf kan en daarvan geniet. Niet alles is anders, sommige dingen zijn hetzelfde, zoals met elkaar lachen en lol hebben. Het contact met Yrsa wordt steeds beter en ze raakt meer aan me gehecht, omdat ze dingen kan doen samen met mij en dat heel erg leuk vindt. We zijn ongeveer dezelfde leeftijd. Sommige dingen zijn nou eenmaal leuker met een leeftijdgenoot dan met je moeder bijvoorbeeld.

Om over na te denken: Hoe stimuleer je andere kinderen om contact te maken met jouw kind zodat hij of zij mee kan doen?

BLOG: DE WERELD VOLGENS YRSA

In deze blog maken we kennis met Yrsa. Yrsa is 19 jaar en heeft ernstige meervoudige beperkingen. We nemen je mee in haar wereld door verhalen vanuit haar perspectief te vertellen.

Het gaat om alledaagse situaties thuis of op haar werk bij ZomerPlus. De rode draad in de verhalen is adolescentie: alle veranderingen die Yrsa doormaakt op weg van puber naar jonge vrouw.

Nieuwsgierig hoe deze blog tot stand is gekomen? Check: www.ikgaemb.nl/blog-de-wereld-volgens-yrsa/

De kleine stukjes worden opgetekend door Lucienne Vossen.